

1837.

Ze Šaratic

Vše - cí li - dé po - ví - da - jó, že já se v no - ci tó - lám, že já se v no - ci tó - lám.

Všecí lidé povídajó, [: že já se v noci tólám, :]
a já hledám potěšení, kerého doma nemám.

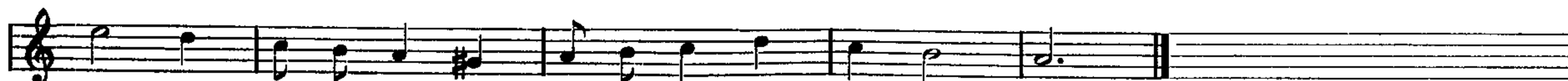
Všecí lidé povídajó, že se já neožením,
a já mám taková miló, jak by ju okořenil.

1838.

Z Hovězí

V tom ho - věz - ském ko - ste - lí - čku, v tom ho - věz - ském ko - ste - le, na - šla jsem

já tam za ol - tá - řem dva stří - br - né pr - ste - ně.

V tom hovězském kostelíčku,
v tom hovězském kostele,
našla jsem já tam za oltářem
dva stříbrné prsteně.

Jeden sa mi na prst hodil
a ten druhý milému,
a až půjdeme od oltáře,
dáme jeden druhému.

1839.

Z Kněždubu. Uoj. II. 51. Zp. I. 310

Vy - le - tě - la kře - pe - len - ka z pro - sa a já za ňú bo - su - len - ka bo - sá.

Vyletěla křepelenka z prosa
a já za ňú bosulenka bosá.

mám-li já tu křepelenku chytat.

Jak sa ty jěj jednu pérka dotkneš,
hnedky její pravú nožku potkneš.

Mosím sa já našej mamky pytat,

Chytaj si ju, můj synečku, chytaj,
enom sa jí pérek nedotykej.

1840.

V ze - leném há - jí - čku mi - lo - va - li se dvě, padlo na ně dřevo, padlo na ně dřevo, za - bi - lo je o - ba.

[: V zeleném hájíčku milovali se dvě. :]
[: Padlo na ně dřevo, :] zabilo je oba.

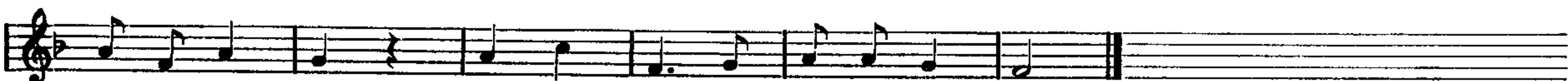
Dobře udělalo, že oba zabilo,
nebude bédovat jeden pro druhého.

1841.

Z Mutěnic

Zaj - tra sa vy - dá - vat mám, ze - le - nej su - kně ne - mám, pro - ste, chla - pci,

mo - ju ma - mu, ať mně kú - pí zaj - tra na ňu.

Zajtra sa vydávat mám,
zelenej sukně nemám.

Proste, chlapani, moju mamu,
ať mně kúpí zajtra na ňu.